

behøves det jo kun, at der afkræves Interessenterne i et Aar paa Grund af deres solidariske Ansvar en større Rente end 1 pCt., for at Administrationen har fuld Ret til at sætte Kassen ud af Virksomhed. Jeg kan ikke se, at det af det ærede Medlem stillede Vædringsforslag igrunder giver Regjeringen nogen stærkere Ret overfor Bestyrelsen end den, som den iforveien har. Jeg tror som sagt ikke, det vil være muligt for Bestyrelsen at efterkomme Fordringen om, at de høvte Udlæg skulle refunderes, uden at ty til det solidariske Ansvar, og i det Øieblik, der i noget Aar opkræves 1 pCt. til Fyldestgjørelse af dette, er Administrationen jo i sin fulde Ret til at sætte Kassen ud af Virksomhed. Jeg tror ikke, der behøves Mere.

Hvad angaar de af de 10 ærede Medlemmer (Th. Nielsen m. Fl.) stillede Vædringsforslag, skal jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 udtale, at Forsødet jo er det, at man i Landstinget har anset de Udgifter, som her ere omtalte, for ikke at være af overordentlig stor pekuniær Betydning, men at man helst saae, at den almindelige Regel ogsaa blev gjældende her, og man har til Gjengjæld herfor givet noget større, nemlig Erstatning for Udgifterne til Taxationsforretningen. Jeg vilde af Hensyn til den Maade, hvorpaa denne Sag blev opfattet i Landstinget, og af Hensyn til, at det var efter Overenskomst med Ministeren, at den ene Begunstigelse blev sat i Stedet for de andre, meget ønske, at de ærede Medlemmer vilde renoncere paa at faae dette Forslag sat igjennem. — Med Hensyn til det andet Forslag har jeg endnu større Betenkelighed. Jeg tror, at det vil vække en meget begrundet Modstand, om man overlader en vilkaarlig Behandling af en hel Række af vigtige Bestemmelser i vor Lovgivning til Administrationen. Jeg tror paa ingen Maade, at det lader sig gjøre, men selv om man ogsaa kunde tænke sig, at det var muligt at sætte en saadan Bestemmelse igjennem, tror jeg dog, den vilde blive virkningsløs ved den Tilføjelse, som er gjort i Slutningen af Vædringsforslaget, at Sikkerheden ikke maa forminskes. Jeg tror nemlig ikke, at nogen Minister vil paatage sig f. Ex. at tage Bestemmelse om, at der ikke maa afholdes mere end een Auktion over en saadan Eiendom, eller at man ikke behøver nogen Buderingsforretning eller beskikere; jeg tror ikke, at nogen Minister turde risikere at tage nogen Bestemmelse om, at noget Saadant kunde undværes, idet det jo vilde være umuligt at imødegaa den Paastand af de Interesserede bagefter, at det havde forminsket Sikkerheden og forringet Udbyttet af Realisationen. Jeg tror, at denne sidste Tilføjelse vil gjøre Bestemmelsen virkningsløs, selv om det ikke i og for sig efter min Mening var en Umulighed at faae denne optagen i Loven. Jeg vilde derfor meget gjerne se, om de Herrer, der have stillet dette

Forslag, ville tage det tilbage. — Der staar tilbage Vædringsforslaget under Nr. 5, og om det vil jeg sige, at ligesom jeg har fraraadet at vedtage det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Scharling), om at forferte Afbetalingstiden, saaledes vil jeg ogsaa ønske, om de Herrer vilde tage dette Vædringsforslag tilbage, der jo kun kan gaa ud paa at give Regjeringen Bemyndigelse til at udstrække Amortisationen over en noget længere Tid.

Thorup: Hvad de Vædringsforslag angaar, som ere stillede til §§ 2 og 4 af 10 ærede Medlemmer, skal jeg ikke udtale mig videre; jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen). Ligesaa lidt skal jeg omtale de fleste andre Vædringsforslag, som ere stillede til de forskjellige Paragrafer. Kun er der et Par Bemærkninger til. De skulle imidlertid blive meget korte, efter at den ærede Minister har udtalt sig, da jeg er saa heldig i det Væsentlige at kunne slutte mig til den ærede Minister i denne Henseende. Det er Vædringsforslagene, som ere stillede under Nr. 17 og 18 til § 4 af de ærede Medlemmer for Odense Amts 1ste Valgtreds (Koch) og Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling). Disse Vædringsforslag kunne ved en foreløbig theoretisk Betragtning synes at være hensigtsmæssige og stillede til at besordre Sikkerheden for disse Panterers Vædringsforhold; men jeg tror rigtignok, og det var ogsaa den ærede Ministers Mening, at de vilde virke akkurat i modsat Retning. Da jeg tror dette, kan jeg selvfølgelig ikke tilraade at vedtage dem. Jeg skal først udtale mig angaaende Vædringsforslaget under Nr. 17, som gaar ud paa at ansætte en Repræsentant for hvert Herred. Det kan jo imidlertid let tænkes, at der i adskillige Herreder kun findes enkelte Deltagere eller Interessenter, hvad Navn man nu vil give dem, i disse Kreditforeninger, og saa vilde det dog være urigtigt at have en Repræsentant i et saadant Herred. Jeg tror, at en Repræsentant godt kan overkomme at tilse i flere Herreder baade Taxationerne og hvorledes Panterne vædringeholdes, om de forringes eller forbedres. Man maa jo ikke glemme, at det er af yderste Vigtighed, at Taxationerne nogenlunde foregaa efter den samme Maalestok, og jo flere Repræsentanter man faar, desto større Frygt kan man nære for, at Taxationerne vilde blive foretagne efter uensartede Regler, hvad jeg vilde anse for at være meget uheldigt. Det er, hvad jeg har at bemærke overfor Vædringsforslaget under Nr. 17. Hvad det andet af de Herrer stillede Vædringsforslag angaar, at Panterne skulle eftersees hvert femte Aar, er det efter min Mening i og for sig noget af det Uheldigste, man